

Modlitba ke svatému Judovi Tadeášovi

Svatý Judo Tadeáš, blízký příbuzný Krista Pána, našeho Vykupitele!

Apoštol a mučedník, slavný ve ctnostech a zázracích!

Věrný a rychlý přímluvce všech svých ctitelů! Byl jsi od Boha obdařen zvláštní milostí přispívatí těm, kteří jsou zbavení téměř vši naděje.

Z hloubi své duše a z hloubi svého srdce Tě prosím: pospěš mi na pomoc v mé potřebě a nesnázi, neboť u lidí bych pomoc hledal marně.

Svatý Tadeáš, slibuji, že na tvou přímluvu nikdy nezapomenou a budu Tě chválit před světem jako velkého ochránce. Amen.

Modleme se:

Milosrdný a dobrý Bože, když Tě žádáme prostřednictvím Tvého apoštola Judy Tadeáše o milost v naléhavé prosbě, dej nám, abychom byli vyslyšeni.

Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.

Minoritský kostel Nanebevzetí Panny Marie v Jihlavě

PŘÍŠTĚ JSEM NA ŘADĚ JÁ! OHLÁŠKY!!!

- **POZOR!!! ZMĚNA: není-li uvedeno jinak, od 1. listopadu všechny mše sv. v pracovní dny budou začínat v 18:00!!!** Sobota zůstává v 8:00.
- ve středu **1. listopadu** – Slavnost všech svatých – mše sv. v dýšinském kostele **v 18:00.**
- ve čtvrtek **2. listopadu** – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé (Dušičky) – mše svatá bude v **Druztové v 8:45** a v **Dýšině v 18:00.**

- Na Dušičky vzpomínáme na naše blízké, kteří nás opustili. Dýšinský farář Tomáš Kadlec nabízí možnost zavzpomínat společně při krátkém zastavení na hřbitovech, kde se přečte krátký úryvek z Bible a hlavně se bude vzpomínat na zesnulé na hřbitově v jednotlivých obcích. **Setkání bude v neděli 5. listopadu:**

13:00 Kostelec 14:45 Žichlice
13:45 Planá 15:30 Hromnice

- v pátek 3. 11. v 19:00 bude v dýšinském kostele **Hubertská mše**
- v sobotu 11. 11. se bude konat podzimní **svatomartinský bazar** na faře
- každý pátek ve 20:00 probíhá na faře v Dýšině **příprava na biřmování**. Je možné se ještě připojit.
- pro aktuální informace sledujte web farnosti: **www.farnostdysina.cz**

Kontakt: P. Tomáš Kadlec, tel. 721 372 955, mail: tomas.kadlec@bip.cz, Web: www.farnostdysina.cz

PRAVIDELNÝ PROGRAM

DÝŠINA:

úterý

- 18:00 – mše sv. v kapli na faře
- **31. 10. – mše sv. v 17:30 v kostele**

středa

- 18:00 – mše sv. v kapli na faře
- **1. 11. – Slavnost všech svatých v 18:00 v kostele**

čtvrtek

- viz Druztová
- **2. 11. – Dušičky: mše sv. v 18:00 v kostele v Dýšině**

pátek

- 17:15 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv. v kostele

sobota

- 8:00 – mše sv. v kapli na faře, pak modlitba litaní

neděle

- 10:30 – možnost zpovědi – kostel
- 11:00 – mše sv. - kostel
- 17:15 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

čtvrtek

- 18:00 – mše sv.
- **2. 11. – Dušičky: mše sv. v 8:45. V 18:00 viz Dýšina.**

neděle

- 8:45 – mše sv.

TERNO 289

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
28. 10. 2023 - Svátek sv. Šimona a Judy

Synodní rekolekce: Úryvky z úvodu Timothyho Radcliffa

V rozhodujících okamžicích v evangeliích vždy slyšíme tato slova: Neboj se! Svatý Jan nám říká: „Dokonalá láska zahání strach.“ Začneme tedy modlitbou, aby Pán osvobodil naše srdce od strachu. Pro někoho je to strach ze změny, pro jiného strach, že se nic nezmění. Jediné, čeho se musíme bát, je strach samotný.

Strach máme samozřejmě všichni, ale Akvinský nás učil, že odvaha znamená odmítnout se nechat zotročit strachem. Kéž jsme vždy vnímaví ke strachu druhých, zejména těch, s nimiž nesouhlasíme.

(...)

Naděje eucharistie je nadějí na to, co nás přesahuje (...) Je to naděje, kterou učedníci zahlédli na hoře v proměněném Kristu. Díky ní se rozpor mezi našimi nadějemi zdá být nepatrný, téměř absurdní. Jsme-li skutečně na cestě do Království, záleží opravdu na tom, zda se řadíte k takzvaným tradicionalistům nebo progresivistům? (...) Naslouchejme mu tedy, sestupme z hory a s důvěrou kráčeje dál. Největší dary přijdou od těch, s nimiž nesouhlasíme, pokud se jim odvážíme naslouchat.

(...)

Závěrečná poznámka. Petr se snaží Ježíšovi zabránit v cestě do Jeruzaléma, protože mu to nedává smysl. Je přece absurdní jít tam, aby byl zabit. Zoufalství není pesimismus. Je to hrůza z toho, že už nic nemá smysl. A naděje není optimismus, ale důvěra, že všechno, co žijeme, všechny naše zmatky a bolesti, se nějak ukáže jako smysluplné. Věříme, že, jak říká svatý Pavel: „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uvidíme tvář v tvář.“ (1 Kor 13,12).

(...)

A tak nás, bratři a sestry, mohou rozdělovat různé naděje. Ale budeme-li naslouchat Pánu a jeden druhému a snažit se pochopit jeho vůli pro církev a svět, budeme sjednoceni nadějí, která překonává naše neshody, a necháme se zasáhnout tím, koho svatý Augustin nazval onou „krásou tak starobyloou a tak novou... Ochutnal jsem tě a nyní po tobě hladovím a žízním; dotkl ses mě a já jsem zahořel pro tvůj pokoj.“

Motto:

**PÁN SI VYVOLIL SVATÉHO ŠIMONA A JUDU,
ABY SVÝM KÁZÁNÍM ŠÍŘILI SVĚTLO JEHO UČENÍ
A DAL JIM VĚČNOU SLÁVU.**

Výlet do Plas 27. 9. 2023

Protože farní mikrobus odmítl nastartovat, jeli jsme dvěma auty – s panem farářem z Dýšiny a autem Štaifových z Druztové.

Začali jsme mši svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie před nádherným oltářem Karla Škréty. Potom jsme si mohli prohlédnout další oltáře s obrazy Petra Brandla a Leopolda Wildmanna a krásné velké barokní varhany. Následovala prohlídka cisterciáckého kláštera založeného ve 12. století. V 18. století opat Evžen Tyttl pozval slavného architekta Jana Blažeje Santiniho Aichela, který vystavěl budovu nového konventu kláštera v bažinaté krajině na dubových kmenech, které musí být trvale pod hladinou vody. Přebytná voda je odváděna do řeky Střely Královskou štolou, do které byla odváděna i odpadní voda z kláštera a byly nad ní umístěny i prevéty. Viděli jsme také krásné fresky a obrazy, nemocniční křídlo kláštera a historickou lékárnu. Nezapomenutelný byl i oběd v Klášterním pivovaru - kachna se zelím a pivo.

Krásný slunečný den jsme zakončili návštěvou poutního místa Mariánská Týnice, kde je nově dostavěné chybějící křídlo dle plánů Santiniho. Nyní se zde konají četné kulturní akce. Tato místa jsem navštívila asi před čtyřiceti lety – tehdy všechno zdevastované, kostel zavřený. Měla jsem radost ze zdařilé rekonstrukce a nového života těchto míst.

Anna Blažková

Služba akolyty

Svatost kněžství má tři stupně: biskupský, kněžský a jáhenský. Ve starověku se vyvinulo několik služeb, které měli také pomáhat. Z těchto více služeb se do dnešní doby u nás v římskokatolické církvi dochovaly jen služba akolyty a lektora. Obě služby se vyvinuly k pomoci jáhnovi, který pomáhal biskupovi, ale postupem času přibíral čím dál víc úloh. V řečtině akolyta znamená služebník, který doprovází. K jeho úkolům patřilo např. péče o posvátné nádoby, přinášet vodu k umývání rukou, zapalovat lampy, nést svíce před evangeliářem nebo hlídat, aby věřící neodcházeli předčasně z kostela...

Před liturgickou reformou spojenou s II. vatikánským koncilem se akolyta spolu s lektorátem chápal jako jedno z nižších svěcení a přijímali ho pouze bohoslovci. Podle dnešního chápání je to služba vycházející z křestního kněžství – každý křesťan má účast na obecném kněžství. A dnes tyto služby můžou přijmout i ženy.

Úkoly akolyty jsou konat službu u oltáře, podávat svaté přijímání, vystavovat Nejsvětější svátost, čistit nádoby a donášet eucharistii nemocným. Při donášení nemocným nebo těm, kdo se jakkoli nemohli zúčastnit mše sv., se zvláště projevuje pohled na eucharistii, která nás spojuje. Nemocní přijímají stejné Tělo Kristovo, jako celá farnost při mši sv. a také jako celá církev.

P. Tomáš

„Žeň je hojná, dělníků málo“

Toho jsme si my, křesťané, vědomi... Někteří z nás ale natolik, že se rozhodli s tím něco udělat. Hned dva členové naší farní rodiny, Karel Panc a Tonda Havelka, absolvovali kurz pro akolyty a počítají s tím, že kdykoli a kdekoli jich bude v naší farnosti potřeba, rádi poslouží. Služba akolyty jim byla slavnostně udělena biskupem Tomášem při nedělní mši svaté. Krásný zážitek byl pak ještě umocněn posezením na farní zahradě.

Milý Karle a Tondo, děkujeme vám a vyprošujeme vám hojnost Božího požehnání pro vaši službu.

Alena Havelková

Noví průvodci slovem Božím v dýšinské farnosti

V neděli na slavnostní mši s biskupem Tomášem u Šimona a Judy jsem sice nebyl, ale následnou oslavu u příležitosti jmenování Karla Pance a Antonína Havelky akolyty jsem stihl a užil si ji nejen s oslavenci požehnaně.

S oběma se znám třetím rokem a musím říct, že mě vždycky, aniž by o tom věděli, pomáhali jako konvertitovi odpovídat na mé palčivé otázky pojetí víry. A každý odlišným způsobem, zkrátka po svém. Momentálně mě nejvíce zaměstnává otázka: co je křesťanství a kdo je křesťanem (naposledy si ji položil i Marek Orko Vácha).

Karel Panc mně odpovídá po celé ty roky takto: křesťanem jsi, když na Boží hod vánoční ministruješ místo dětí, když vezmeš do ruky cirkulárku a nařežeš fúru dříví na zimu, aby na faře bylo teplo, když vezmeš do ruky zednickou lžici a kladívko, aby nespadała zeď, když roztopíš pec, aby maminka (které vykáš) mohla upéct chleba, když se postavíš před i za kazatelnu, abys tento chleba mohl lámat, když se směješ, až se směje i Pán, když konvertitovi pořád s úsměvem odpovídáš na jeho otázky, a tak bych mohl pokračovat pořád dál...

S Toníkem Havelkou je to jiné, na kůru je kantorem a jeho hlas podpírá klenbu v kostele a rozehvívá naše srdce rytmem a melodií, zapálí gril a udržuje oheň, za kazatelnu i před ní pečlivě volí slova, cítí, že to tak má být, doprovází koledníky a s Karlem se vídají dennodenně ve svém zaměstnání.

Děkuju, chlapi, že jste takoví, jací jste, že umíte nastartovat motor a vzít nás s sebou na cestu s Božím slovem v srdci.

Aleš Adámek